

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร

Academic Administration of Mainstream Leading School in the South Krungthon Group Under the Bangkok Metropolitan Administration

จุฬารัตน์ ใจแก้ว*
ศักดิพันธ์ ตันวิมลรัตน์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลจำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับรายด้านจากมากไปน้อย ดังนี้ การบริหารการจัดการเรียนรู้ การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวางแผนงานวิชาการ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ และการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการตามลำดับ

2. แนวทางการพัฒนา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สถานศึกษาศูนย์มีการประชุมผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนเรียนร่วมเพื่อร่วมกันวางแผนงานวิชาการ และจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีการวิเคราะห์ผู้เรียนและจัดทำแผนการสอนรายบุคคล และกำหนดเกณฑ์ในการวัดผลประเมินผลผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน

* นักศึกษานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were to find academic administration and the guidelines for academic administration of mainstream school in the South Krungthon Group under the Bangkok Metropolitan Administration. The population were 19 schools of the South Krungthon Group. The respondents were total of 38 respondents. The research instrument was a questionnaire about the academic administration. The research statistics were frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, and content analysis

The findings were as follows :

1. Academic administration of mainstream school in the South Krungthon Group under the Bangkok Metropolitan Administration, as a whole and as an individual were at high level, ranking from the highest to the lowest : learning administration, academic supervision, academic quality assurance, school administration, research to develop educational quality, academic plan, development of innovative media, technology and learning resources, and community involvement.

2. The guidelines for academic administration of mainstream school were as follow : should have meeting with accessory persons to create academic plans and creating the courses which conform to potential of student, individual analysis and create especially plan, and creating criterions to assess learner clearly.

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 39 กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการ กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง การบริหารและการจัดการศึกษาด้านที่เป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา คือด้านการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่จะต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของชุมชนและสังคม มีผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วม นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้โรงเรียนจัดกระบวนการเรียนรู้โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด สามารถตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาได้ทุกระดับชั้น ตลอดจนการร่วมมือเป็นเครือข่ายเพื่อเพิ่ม

ประสิทธิภาพและคุณภาพในการจัดการศึกษา การบริหารงานวิชาการนั้นมีขอบข่ายของงานที่กว้างมาก ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการกระจายอำนาจที่ชัดเจน มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบ ต้องมีความเป็นผู้นำทางวิชาการและสามารถปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ได้ผลดีอย่างมีประสิทธิภาพโดยมุ่งประโยชน์เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้และทักษะชีวิต สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม มีความขยันหมั่นเพียร และเป็นพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตย (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา, 2554:18) โดยในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นจะต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนอย่างเสมอภาค เพราะมนุษย์ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา ดังนั้น การจัดการระบบการศึกษาจึงต้องจัดบริการทางการศึกษาให้แก่มนุษย์ทุกคน ไม่แบ่งแยกความบกพร่องหรือฐานะ

เศรษฐกิจและสังคม จึงควรมีการจัดโครงการและปรับปรุงการปฏิบัติให้เหมาะสมแก่ความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล(กุฬา เสวกพันธ์, 2555: 3) ทำให้เกิดการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษขึ้น

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษเป็นการจัดสถานการณ์ในการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนได้รับประโยชน์เต็มที่จนสามารถพัฒนาไปสู่ระดับสูงสุดแห่งศักยภาพของแต่ละบุคคล นักการศึกษาพิเศษได้พยายามกระตุ้นให้มีการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้แก่เด็กพิเศษประเภทต่างๆ ในรูปแบบที่แตกต่างกัน แต่แนวทางในการจัดการศึกษาพิเศษที่จะให้ผลดีแก่เด็กพิเศษและประหยัดงบประมาณคือ การจัดการศึกษาให้เด็กพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กในโรงเรียนปกติ ยกเว้นเด็กที่มีความพิการซ้ำซ้อน ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองหรือปรับตัวไม่ได้ ซึ่งจำเป็นต้องจัดให้เรียนในโรงเรียนพิเศษ หรือถ้าช่วยเหลือแก้ไขบำบัดจนสามารถเข้าเรียนร่วมได้ ก็ควรจัดให้เข้าเรียนร่วม(วาริ ธีระจิตร, 2541:2-3) ซึ่งการเรียนร่วมนั้นจะทำให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ เพื่อเตรียมนักเรียนเหล่านี้ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ในระบบการศึกษาทั่วไป ซึ่งมีครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษร่วมมือและรับผิดชอบดูแลนักเรียนร่วมกัน(หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา, 2557: 13) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนร่วมนั้นจะเน้นในแนวกว้างมากกว่าเน้นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแคบๆ เช่น เป้าหมายของหลักสูตรควรเน้นให้เด็กมีทักษะในการสื่อสาร มีความสามารถในการใช้เหตุผล การแก้ปัญหาต่างๆ พัฒนาการส่วนบุคคล มีความรับผิดชอบ และเป็นพลเมืองดี เป็นต้น(ผดุง อารยะวิญญู, 2542:17) โดยในการที่จะทำให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนร่วมเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายในการทำความเข้าใจ และ

แสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามความเหมาะสม

กรุงเทพมหานครได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2555-2559) ไว้ว่า “คนพิการในกรุงเทพมหานครเข้าถึงสิทธิและใช้ประโยชน์ได้อย่างเท่าเทียม ทั้งถึง เป็นธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน นำไปสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” โดยมีแนวทางและมาตรการในการขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้วยการจัดการเรียนร่วมครบทุกเขต มอบหมายให้สำนักงานการศึกษาดำเนินการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีการเพิ่มจำนวนโรงเรียนเรียนร่วม และเปิดรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ มีการจัดสรรอัตรากำลังครูการศึกษาพิเศษให้มีจำนวนมากขึ้นในโรงเรียนที่เปิดเป็นโรงเรียนเรียนร่วม จัดการอบรมครูทุกโรงเรียน เพื่อให้เรียนรู้เรื่องการคัดกรองนักเรียนเบื้องต้น อันจะส่งผลให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามความต้องการของเด็กแต่ละบุคคล (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา, 2557:3-4) ดังนั้น ในการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมนั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกคน ไม่ใช่เฉพาะครูการศึกษาพิเศษเท่านั้น โดยในการดำเนินงานในสถานศึกษานั้น ได้มีการแบ่งการบริหารออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ซึ่งในทุกๆ งานมีความสำคัญ เกี่ยวข้องและสอดคล้องกัน แต่การบริหารงานที่เป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาก็คือ การบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นงานที่ควบคุมงานทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งยัง

เป็นงานที่เป็นตัวกำหนดปริมาณงานของโรงเรียน เมื่อโรงเรียนมีงานวิชาการมาก ปริมาณงานด้านอื่นๆ ย่อมมีมากตามไปด้วย นอกจากนี้งานวิชาการยังเป็น เครื่องชี้วัดความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหาร สถานศึกษา เนื่องจากงานวิชาการเป็นงานหลักของ โรงเรียนที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการกระตุ้น และส่งเสริมให้ครูร่วมมือกันในการปรับปรุงงานวิชาการ ของโรงเรียนอยู่เสมอ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้อง รู้จักวางแผน ติดตามสื่อสาร ประสานงาน ควบคุม บังคับบัญชา วินิจฉัยสั่งการ และมอบหมายงาน ให้ ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุด มุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความเป็นมาและความสำคัญของ ปัญหาดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการบริหารงาน วิชาการเป็นภารกิจหลักในการจัดการศึกษาของสถาน ศึกษาทุกประเภท ไม่ว่าสถานศึกษานั้นจะเป็นสถาน ศึกษาในรูปแบบใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนที่ จัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม ผู้บริหารจะต้องมุ่ง เน้นในเรื่องของการบริหารงานวิชาการมากกว่าโรงเรียน ปกติที่ไม่ได้จัดการเรียนร่วม เพราะนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษมีความต้องการการจัดการศึกษาที่ ค่อนข้างแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลตามความ เหมาะสมของตัวนักเรียน ซึ่งหลักสูตรและการจัดการ เรียนการสอนจะต้องมีความยืดหยุ่น และปรับเปลี่ยน ไปตามสถานการณ์ ดังนั้น จึงควรที่จะศึกษาการบริหาร งานวิชาการและแนวทางการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนรู้ร่วม กลุ่มกรุง ธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อให้โรงเรียนที่ จัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมมีการเตรียมความ พร้อมในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน โดย คำนึงถึงความเหมาะสมกับศักยภาพของตัวนักเรียน เพื่อให้เด็กเรียนทุกคนได้รับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพด้วยความเท่าเทียมตามหลักสิทธิ มนุษยชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนแกนนำการเรียนรู้ร่วม กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัด กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนรู้ร่วม กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร สมมติฐานของการวิจัย

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำ การเรียนรู้ร่วม กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ โรงเรียนแกนนำการเรียนรู้ร่วม กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 19 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล

กำหนดให้มีผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 2 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการ สถานศึกษาหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน 1 คน และครู ผู้สอน 1 คน รวมทั้งหมด 38 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วย ตัวแปรพื้นฐาน และตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรพื้นฐาน เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับ สถานภาพผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับ การศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการ ทำงานตำแหน่งปัจจุบัน

2. ตัวแปรที่ศึกษา เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการ โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดทฤษฎี การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของหน่วย ศึกษาในเทศก์ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งมี

การกำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนไว้ 9 งาน ดังนี้ 1) การวางแผนงานวิชาการ 2) การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา 3) การบริหารการจัดการเรียนรู้ 4) การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน 5) การวัดผลประเมินผลการเรียน 6) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 8) การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ และ 9) การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ โดยกำหนดช่วงระดับของคะแนนออกเป็น 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's Five Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารงาน

วิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 76.32 และเป็นเพศชาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 มีระดับการศึกษาปริญญาโท มากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 60.53 มีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา/รองผู้อำนวยการสถานศึกษา/ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน และ ครูผู้สอน ในจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน ไม่เกิน 5 ปี มากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้สถิติเฉลี่ยเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จากประชากร 19 โรงเรียน แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1983:190) ดังตาราง

ตารางที่ 1 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
แกนนำการเรียนรู้ร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร

(N=19)

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนรู้ร่วม	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
การวางแผนงานวิชาการ	4.15	0.46	มาก
การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	4.26	0.58	มาก
การบริหารจัดการการเรียนรู้	4.36	0.46	มาก
การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน	4.34	0.53	มาก
การวัดผลประเมินผลการเรียน	4.27	0.59	มาก
การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	4.14	0.52	มาก
การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.23	0.54	มาก
การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	4.02	0.58	มาก
การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ	4.33	0.53	มาก
รวม	4.23	0.43	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนรู้ร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.23$, $\alpha=0.43$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่ามัชฌิมเลขคณิตอยู่ระดับมากทั้ง 9 ด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ การบริหารจัดการการเรียนรู้ ($\mu=4.36$, $\alpha=0.46$) การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ($\mu=4.34$, $\alpha=0.53$) การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ ($\mu=4.33$, $\alpha=0.53$) การวัดผลประเมินผลการเรียน ($\mu=4.27$, $\alpha=0.59$) การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu=4.26$, $\alpha=0.58$) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\mu=4.23$, $\alpha=0.54$) การวางแผนงานวิชาการ ($\mu=4.15$, $\alpha=0.46$) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ($\mu=4.14$, $\alpha=0.52$) และการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ($\mu=4.02$, $\alpha=0.58$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนรู้ร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนรู้ร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1. การวางแผนงานวิชาการ สถานศึกษาควรมีการประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเรียนร่วม ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษ ครูประจำชั้น และผู้ปกครอง เพื่อร่วมกันวางแผนงานวิชาการ มีการจัดทำแผนระยะสั้น คือ แผนประจำเดือน และแผนระยะยาว คือ แผนประจำปีภาคเรียน อีกทั้งยังต้องมีการกำหนดวิธีการประเมินผลที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียนให้ชัดเจน นอกจากนี้ควรมีการจัดทำเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเชื่อมโยงกับกลุ่มเครือข่ายและหน่วยงานอื่น และจัดทำระบบฐานข้อมูลนักเรียนพร้อมทั้ง

ปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ และส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ควรมีการประชุมและวางแผนในการจัดทำหลักสูตร โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยมีการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ความพร้อมของโรงเรียน และเนื้อหาสาระที่เรียน มีการทบทวนหลักสูตรในทุกปีการศึกษา โดยในการปรับปรุงหลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นตามศักยภาพของผู้เรียน และควรมีการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน ซึ่งหลักสูตรที่ใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษคือการใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล หรือ IEP ที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนตามความบกพร่องเฉพาะบุคคล เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาให้แก่เด็กแต่ละคนตามหลักวิชาการการศึกษาพิเศษ

3. การบริหารการจัดการเรียนรู้ ผู้จัดการเรียนรู้จะต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนเรียนร่วม โดยจัดการอบรมขึ้นภายในโรงเรียนช่วงก่อนโรงเรียนเปิดภาคเรียน ควรเชิญวิทยากรจากหน่วยงานอื่น หรือครูที่สำเร็จการศึกษาและมีความเชี่ยวชาญด้านนี้มาเป็นวิทยากรให้ความรู้ โดยในการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนเรียนร่วมนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล และมีการจัดทำแผนการเรียนรู้รายชั่วโมงให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งยังควรมีการประเมินผลที่หลากหลาย และติดตามพัฒนาการของนักเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา โดยนักเรียนเรียนร่วมควรได้เรียนรู้ร่วมกันกับนักเรียนปกติเพื่อให้นักเรียนเรียนร่วมได้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้

4. การนิเทศวิชาการภายในโรงเรียน ควรมีการคัดเลือกครูการศึกษาพิเศษ 1 คน เพื่อเป็นหัวหน้าหรือแกนนำในการติดตามข่าวสารเรื่องการจัดกิจกรรม

ต่างๆ ให้นักเรียนเรียนร่วมเชื่อมโยงกับโรงเรียนอื่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการจัดการประชุมครูการศึกษาพิเศษประจำเดือนทุกเดือนเพื่อรับทราบปัญหาและแก้ปัญหาร่วมกัน จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังควรแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศโดยมีผู้บริหาร ครู และหัวหน้าครูการศึกษาพิเศษ โดยทำการจัดการนิเทศแบบกัลยาณมิตร และนำผลการนิเทศมาสรุปรายงานให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู

5. การวัดผลประเมินผลการเรียน ควรเริ่มจากการประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจเกณฑ์การวัดและประเมินผลของครู โดยมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้ตรงกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน โดยครูผู้สอนกำหนดไว้ในแผนการสอนรายบุคคล (IEP) ไว้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ในการประเมินผลควรดำเนินการเป็นระยะๆ เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมหรือองค์ความรู้ตามตัวชี้วัดหรือไม่ หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์และตัดสินว่าผู้เรียนควรผ่านการประเมินผลหรือไม่อย่างไร

6. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้รับการอบรมและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้ได้รับสื่อและนวัตกรรมตรงตามที่ต้องการในเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยควรส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อตามความถนัดของตน ซึ่งครูสามารถผลิตสื่อใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนรู้ให้เข้าใจง่ายขึ้น นอกจากนี้ควรมีการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนให้เกิดประโยชน์ ตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่ออย่างเต็มที่

7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควรมีการจัดหรือส่งครูเข้ารับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทำวิจัย และนำความรู้ที่ได้มาวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาในเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือเด็กเรียนร่วมในโรงเรียน ซึ่งอาจส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรมีการเผยแพร่งานวิจัยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นๆ ทราบ ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวอย่างในการแก้ปัญหาเด็กคนอื่นๆ ได้อีกด้วย

8. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ควรมีการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมและจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล อีกทั้งยังควรสร้างความเข้าใจให้ชุมชนเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนปกติและนักเรียนเรียนร่วม และมีการส่งแบบสอบถามความต้องการของชุมชนในการจัดกิจกรรมให้ทั้งนักเรียนเรียนร่วมและนักเรียนปกติภายในโรงเรียน หรือทางโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับครู และนักเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

9. การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการบริหารงานวิชาการในรอบปีที่ผ่านมาว่าอยู่ในเกณฑ์ระดับใด เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้คงที่หรือพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยโรงเรียนควรมีการกำหนดเป้าหมายคุณภาพการศึกษาและตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนและประเมินพัฒนาการคุณภาพอย่างต่อเนื่องทั้งการประเมินภายในโดยสถานศึกษา และการประเมินภายนอก โดยศึกษานิเทศก์จากสำนักงานการศึกษาเป็นผู้ประเมิน หลังจากนั้นนำผลการประเมินคุณภาพมาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีหลายประเด็นที่ควรนำมาพิจารณา เพื่อให้ทราบสภาพแท้จริงของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร จึงอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญและเป็นงานหลักในการบริหารการศึกษา อีกทั้งในการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ามาดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษานั้น กรุงเทพมหานครมีขั้นตอนในการคัดสรรบุคคลที่มีความสามารถและความเหมาะสมกับตำแหน่ง ส่งผลให้สถานศึกษามีผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านวิชาการ ซึ่งผู้บริหารจะต้องใช้ความรู้ความสามารถในการที่จะทำให้สถานศึกษาได้รับการยอมรับของทุกฝ่าย จึงส่งผลให้การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนภักษ์ รุ่งโรจน์ (2553:107) ได้ทำการศึกษการบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นๆ ที่จัดการศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน และด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่นๆ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของวสันต์ ปรีดานันท์ (2553:93) ได้ทำการศึกษการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัดเทศบาลสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การแนะแนวการศึกษา การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การนิเทศการศึกษา การส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นๆ ที่จัดการศึกษา และการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริกร ทิตยวงษ์(2556:137-138) ได้ทำการศึกษา การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ ด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ และด้านการวางแผนงานวิชาการ

2. จากผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนร่วม กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

2.1 การวางแผนงานวิชาการ สถานศึกษาควรมีการประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเรียนร่วม ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษ ครูประจำชั้น และผู้ปกครอง เพื่อร่วมกันวางแผนงานวิชาการ มีการจัดทำแผนระยะสั้น คือ แผนประจำเดือน และแผนระยะยาว คือ แผนประจำปีภาคเรียน อีกทั้งยังต้องมีการกำหนดวิธีการประเมินผลที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียนให้ชัดเจน นอกจากนี้ควรมีการจัดทำเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเชื่อมโยงกับกลุ่มเครือข่ายและหน่วยงานอื่น และจัดทำระบบฐานข้อมูลนักเรียนพร้อมทั้งปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ และส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสนธยา เพื่อกุยาน (2550:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทพรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูทั้ง 4 ด้าน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการตัดสินใจ ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน และด้านการประเมินต้องงานวิชาการ

2.2 การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ควรมีการประชุมและวางแผนในการจัดทำหลักสูตรโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้อง โดยมีการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ความพร้อมของโรงเรียน และเนื้อหาสาระที่เรียน มีการทบทวนหลักสูตรในทุกปีการศึกษา โดยในการปรับปรุงหลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นตามศักยภาพของผู้เรียน และควรมีการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน ซึ่งหลักสูตรที่ใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษคือการใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล หรือ IEP ที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนตามความบกพร่องเฉพาะบุคคล เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาให้แก่เด็กแต่ละคนตามหลักวิชาการการศึกษาพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวชิราภรณ์ พรหมนาท (2553:103) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ

นักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีระดับปฏิบัติการมากเป็นลำดับแรกเพราะการพัฒนาหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผน และดำเนินการในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาดังนั้นสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีหลักสูตรเพราะหลักสูตรเป็นพื้นฐานในการจัดการศึกษา หลักสูตรจึงต้องได้รับการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับยุคสมัย

2.3 การบริหารการจัดการเรียนรู้ ผู้จัดการเรียนรู้อาจจะต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนเรียนร่วม โดยจัดการอบรมขึ้นภายในโรงเรียนช่วงก่อนโรงเรียนเปิดภาคเรียน อาจเชิญวิทยากรจากหน่วยงานอื่น หรือครูที่สำเร็จการศึกษาและมีความเชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรให้ความรู้ โดยในการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนเรียนร่วมนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีการวิเคราะห์ให้นักเรียนเป็นรายบุคคล และมีการจัดทำแผนการเรียนรู้รายชั่วโมงให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งยังควรมีการประเมินผลที่หลากหลาย และติดตามพัฒนาการของนักเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา โดยนักเรียนเรียนร่วมควรได้เรียนรู้ร่วมกันกับนักเรียนปกติเพื่อให้นักเรียนเรียนร่วมได้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบลนชาร์ด (1991: 4083) ได้ทดลองจัดกิจกรรมรวมเชิงปฐมนิเทศสำหรับนักเรียนปกติระดับประถมศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ก่อนที่จะดำเนินการโครงการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า นักเรียนปกติมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีข้อเสนอแนะว่าโรงเรียนควรจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกับนักเรียนปกติก่อนที่จะจัดให้มีการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกับนักเรียนปกติ

2.4 การนิเทศวิชาการภายในโรงเรียน ควรมีการคัดเลือกครูการศึกษาพิเศษ 1 คน เพื่อเป็น

หัวหน้าหรือแกนนำในการติดตามข่าวสารเรื่องการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้นักเรียนเรียนร่วมเชื่อมโยงกับโรงเรียนอื่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการจัดการประชุมครูการศึกษาพิเศษประจำเดือนทุกเดือนเพื่อรับทราบปัญหาและแก้ปัญหาาร่วมกัน จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังควรแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศประกอบด้วยผู้บริหาร ครู และหัวหน้าครูการศึกษาพิเศษ โดยการจัดการนิเทศแบบกัลยาณมิตร และนำผลการนิเทศมาสรุปรายงานให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณภา มหาวีชา (2557: 82) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนวัดศรีนวลธรรมวิมล สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ควรส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศ เช่น การประเมินสภาพปัญหา การออกแบบวิธีการทำงาน และสำนักการศึกษาควรมีนโยบายในการดูแลด้านนิเทศของผู้บริหารโดยเฉพาะ เพราะมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูอันจะส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถของผู้เรียน

2.5 การวัดผลประเมินผลการเรียน ควรเริ่มจากการประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจเกณฑ์การวัดและประเมินวัดผลของครู โดยมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้ตรงกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน โดยครูผู้สอนได้กำหนดไว้ในแผนการสอนรายบุคคล (IEP) ไว้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ในการวัดและประเมินผล ควรดำเนินการเป็นระยะๆ เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมหรือองค์ความรู้ตามตัวชี้วัดหรือไม่ หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์และตัดสินใจว่าผู้เรียนควรผ่านการประเมินผลหรือไม่อย่างไร สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ ศรีสวัสดิ์ (2555:138) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษากับการปฏิบัติงานตามภารกิจ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาเขต 9 พบว่า การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ผู้บริหารควรมีการพัฒนาบุคลากรด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา เนื่องจากบุคลากร เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความก้าวหน้าและทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านความรู้และเทคโนโลยี

2.6 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้รับการอบรมและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้ได้รับสื่อและนวัตกรรมตรงตามที่ตนเองต้องการในเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยควรส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อตามความถนัดของตน ซึ่งครูสามารถผลิตสื่อใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนรู้ให้เข้าใจง่ายขึ้น นอกจากนี้ควรมีการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนให้เกิดประโยชน์ ตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่ออย่างเต็มที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อโนชา กิจจานนท์ (2556: 137) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วม กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า สื่อ เนื้อหา การจัดการเรียนการสอนควรมีการพัฒนาที่มีรูปแบบเฉพาะและเหมาะสมกับเด็กพิเศษ โดยทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

2.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควรมีการจัดหรือส่งครูเข้ารับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทำวิจัย และนำความรู้ที่ได้มาวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือเด็กเรียนร่วมในโรงเรียน ซึ่งอาจส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรมีการเผยแพร่งานวิจัยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นๆ ทราบ ซึ่งสามารถเป็นตัวอย่างในการแก้ปัญหาเด็กคนอื่น ๆ

ได้อีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ โชคชัย พักโต (2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล กลุ่มโรงเรียนห้วยเหนือ สำนักงานเขตพื้นที่กาญจนบุรี เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า แนวทางหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ คือผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา

2.8 การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ควรมีการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมและจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล อีกทั้งยังควรสร้างความเข้าใจให้ชุมชนเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนปกติและนักเรียนเรียนร่วม และมีการส่งแบบสอบถามความต้องการของชุมชนในการจัดกิจกรรมให้ทั้งนักเรียนเรียนร่วมและนักเรียนปกติภายในโรงเรียน หรือทางโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับครู และนักเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธาณี คลังชำนาญ (2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นพบว่า มีส่วนร่วมในการสำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

2.9 การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการบริหารงานวิชาการในรอบปีที่ผ่านมามีอยู่ในเกณฑ์ระดับ เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้คงที่หรือพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยโรงเรียนควรมีการกำหนดเป้าหมายคุณภาพการศึกษาและตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนและประเมินพัฒนาการคุณภาพอย่างต่อเนื่องทั้งการประเมินภายในโดยสถานศึกษา และการประเมินภายนอก โดยศึกษานิเทศก์จากสำนักงานการศึกษาเป็นผู้ประเมิน หลังจากนั้นนำผลการประเมินคุณภาพมาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการประกัน

คุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภานพ แจ่มพลอย (2556:90-93) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี พบว่าสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาคันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ผู้บริหารควรมีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี โครงการ กิจกรรม ตลอดจนการกำกับ ติดตาม และควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแกนนำการเรียนรู้ร่วม กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ควรมีจัดทำหลักสูตรเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษโดยตรง และมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน
2. สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ควรมีรูปแบบเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
3. ครูผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ และมีการพัฒนาองค์ความรู้ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ
4. ควรสร้างความเข้าใจให้ชุมชนและผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนเรียนร่วม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ตามที่ได้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว เพื่อให้งานวิจัยเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าต่อผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้สนใจ จึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลกระทบต่อบริหารงานวิชาการโรงเรียนเรียนรู้ร่วม
2. ควรศึกษาการบริหารจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนเรียนรู้ร่วม
3. ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนเรียนรู้ร่วม

เอกสารอ้างอิง

- โชคชัย พักโต. (2548). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล กลุ่มโรงเรียนห้วยเหินยว สำนักงานเขตพื้นที่กาญจนบุรี เขต 2. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณปัทม รุ่งโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทัศนีย์ ศรีสวัสดิ์. (2555). การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษากับการปฏิบัติงานตามภารกิจ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธานี คลังขำนาญ. (2548). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

- หนองคาย เขต 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- พรธมา มหาวิชา. (2557). กระบวนการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนวัดศรีนวลธรรมวิมลสังกัดกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภาณพ แจ่มพลอย. (2556). การศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2555). การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชารณณ์ พรมนาท. (2553). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วสันต์ ปรีดานันท์. (2553). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วาริ ธีระจิต. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธยา เมื่อทยาน. (2550). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทพรัตน์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สิริกร ทิதியงษ์. (2556). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา. (2554). แนวทางการบริหารจัดการคุณภาพโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครการบริหารวิชาการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- _____. (2557). แนวทางการจัดการศึกษา สำหรับนักเรียนเรียนร่วมในสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สำนักการศึกษา.
- อโนชา กิจจานนท์. (2556). การบริหารจัดการโรงเรียนร่วมกลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือสังกัดกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Blanchard, Donna M. (1991). Improving Attitudes and Social Interactions Between Nonhandicapped Young Children And their peers with handicapping Conditions. Dissertation Abstracts International. 51(12)A: 4083.
- Best W. John. (1983). Research in Education. 4th ed. Englewood cliffs: Prentice Hall, Inc.